

Žaloba podaná dne 7. května 2007 – ThyssenKrupp Elevator v. Komise

(Věc T-149/07)

(2007/C 155/60)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ThyssenKrupp Elevator AG (Düsseldorf, Německo)
(zástupci: T. Kloze a J. Ziebarth, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- podpůrně přiměřeně snížit výši pokuty, která byla solidárně uložena žalobkyni v napadeném rozhodnutí;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K(2007) 512 konečné ze dne 21. února 2007 ve věci COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators. V napadeném rozhodnutí byly žalobkyni a dalším podnikům uloženy pokuty za účast na kartelových dohodách týkajících se instalace a údržby výtahů a eskalátorů v Belgii, Německu a Lucembursku. Komise má za to, že dotyčné podniky porušily článek 81 ES.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje následující žalobní důvody:

- nedostatek pravomoci Komise z důvodu neexistence mezinárodního významu vytykánoho místního protiprávního jednání;
- porušení zásady *ne bis in idem*, neboť Komise nerespektovala rozhodnutí o amnestii vnitrostátních orgánů pro ochranu hospodářské soutěže v Belgii a Lucembursku, která byla vydána ve prospěch žalobkyně před zahájením řízení;
- neexistence podmínek pro solidární odpovědnost žalobkyně spolu s jejími dceřinými společnostmi, protože se sama protiprávního jednání neúčastnila, její dceřiné společnosti jsou právně a hospodářsky operativně nezávislé, a protože pro rozšíření odpovědnosti na žalobkyni chybí věcné odůvodnění;
- nepřiměřenost výchozích částek při výpočtu výše pokuty ve srovnání se skutečně dotčeným objemem trhu;
- nepřiměřenost násobitele odrazení, protože tento se značně odchyluje od zacházení s jinými podniky srovnatelné velikosti ve srovnatelných případech, o kterých bylo rozhodnuto ve stejné době;
- neexistence odůvodnění pro to, že v rámci výpočtu výše pokuty byla tato zvýšena o částku za opakující se protiprávní jednání, z důvodu právních omylů při zohledňování předcházejících pokut;

— porušení čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003⁽¹⁾, protože v souvislosti s maximální výší pokuty, která činí 10 % obratu podniku, mělo být vycházeno pouze z obratu dotyčných dceřiných společností;

— právně chybné použití oznámení o ochraně před pokutami a snížení pokut⁽²⁾, protože přidaná hodnota spolupráce ze strany žalobkyně nebyla dostatečně zohledněna.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1).

⁽²⁾ Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3).

Žaloba podaná dne 7. května 2007 – ThyssenKrupp v. Komise

(Věc T-150/07)

(2007/C 155/61)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ThyssenKrupp AG (Duisburg a Essen, Německo)
(zástupci: M. Klusmann a S. Thomas, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- podpůrně přiměřeně snížit výši pokuty, která byla solidárně uložena žalobkyni v napadeném rozhodnutí;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K(2007) 512 konečné ze dne 21. února 2007 ve věci COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators. V napadeném rozhodnutí byly žalobkyni a dalším podnikům uloženy pokuty za účast na kartelových dohodách týkajících se instalace a údržby výtahů a eskalátorů v Belgii, Německu, Lucembursku a v Nizozemsku. Komise má za to, že dotyčné podniky porušily článek 81 ES.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje následující žalobní důvody:

- nedostatek pravomoci Komise z důvodu neexistence mezinárodního významu vytykánoho místního protiprávního jednání;

- porušení zásady *ne bis in idem*, neboť Komise nerespektovala rozhodnutí o amnestii vnitrostátních orgánů pro ochranu hospodářské soutěže v Belgii, Lucembursku a v Nizozemsku, která byla vydána ve prospěch žalobkyně před zahájením řízení;
- neexistence podmínek pro solidární odpovědnost žalobkyně spolu s jejími dceřinými společnostmi, protože se sama protiprávních jednání neúčastnila, její dceřiné společnosti jsou právně a hospodářsky operativně nezávislé, a protože pro rozšíření odpovědnosti na žalobkyni chybí věcné odůvodnění;
- nepřiměřenost výchozích částek při výpočtu výše pokuty ve srovnání se skutečně dotčeným objemem trhu;
- nepřiměřenost násobitele odrazení, protože tento se značně odchyluje od zacházení s jinými podniky srovnatelné velikosti ve srovnatelných případech, o kterých bylo rozhodnuto ve stejné době;
- neexistence odůvodnění pro to, že v rámci výpočtu výše pokuty byla tato zvýšena o částku za opakující se protiprávní jednání, z důvodu právních omylů při zohledňování předcházejících pokut;
- porušení čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾, protože v souvislosti s maximální výší pokuty, která činí 10 % obratu podniku, mělo být vycházeno pouze z obratu dotyčných dceřiných společností;
- právně chybné použití oznámení o ochraně před pokutami a snížení pokut ⁽²⁾, protože přidaná hodnota spolupráce ze strany žalobkyně ve všech čtyřech dotyčných zemích nebyla dostatečně zohledněna.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1).

⁽²⁾ Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3).

Žaloba podaná dne 8. května 2007 – KONE a další v. Komise

(Věc T-151/07)

(2007/C 155/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: KONE Corp. (Helsinki, Finsko), KONE GmbH (Hannover, Německo) a KONE BV (Hague, Nizozemsko) (zástupci: T. Vinje, Solicitor, D. Paemen, J. Schindler, B. Nijs, lawyers, J. Flynn, QC a D. Scannell, Barrister)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyní

- zrušit čl. 2 odst. 2 rozhodnutí v rozsahu, v němž ukládá pokutu společnosti KONE Corporation a KONE GmbH a neukládat žádnou pokutu nebo uložit nižší pokutu, než byla stanovena v rozhodnutí Komise;
- zrušit čl. 2 odst. 4 rozhodnutí Komise v rozsahu, v němž ukládá pokutu společnosti KONE Corporation a KONE GmbH, a uložit nižší pokutu než byla stanovena v rozhodnutí Komise;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se touto žalobou domáhají na základě článku 230 ES částečného zrušení rozhodnutí Komise K(2007) 512 konečné ze dne 21. února 2007 (ve věci COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators), kterým bylo rozhodnuto, že se žalobkyně společně s dalšími podniky dopustily ve čtyřech samostatných, komplexních a trvajících porušení článku 81 ES odst. 1 ES na základě kartelové dohody rozdělením trhu, zadáváním veřejných zakázek a kupních smluv, smluv o instalaci, údržbě a modernizaci výtahů a eskalátorů.

Žalobkyně, KONE Corporation a její dceřinné společnosti, KONE GmbH a KONE BV napadají sporné rozhodnutí pouze s ohledem na uložení pokuty společnosti KONE jako celku za její účast na protiprávním jednání v Německu a v Nizozemsku.

Pokud jde o porušení, ke kterému došlo v Německu, žalobkyně tvrdí, že Komise pochybila při stanovení výše pokuty. Žalobkyně zaprvé zejména podotýkají, že Komise nepoužila správně oznámení o shovívavosti z roku 2002 ⁽¹⁾, neboť společnosti KONE měla být poskytnuta ochrana podle bodu 8 písm. b) a bodu 8 písm. a) oznámení, nebo popřípadě (ii) měla být snížena pokuta uložená žalobkyním v souladu s posledním odstavcem bodu 23 tohoto oznámení.

Žalobkyně zadruhé uplatňují, že Komise použila Pokyny o metodě stanovování pokut udělených podle s čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESUO z roku 1998 ⁽²⁾ (dále jen „Pokyny o pokutách z roku 1998“), neboť i) údajně nezohlednila při stanovení pokuty velikost dotčeného trhu; a (ii) nevzala dostatečně na vědomí, že žalobkyně nepochybňovaly skutkové okolnosti, což ukazuje poskytnutí slevy pouze ve výši 1 % s ohledem na toto přispění.

Zatřetí žalobci tvrdí, že Komise nerespektovala základní zásady práva Společenství, neboť i) porušila zásadu legitimního očekávání tím, že je včas neinformovala o neposkytnutí ochrany; ii) porušila zásadu rovného zacházení, když použila odlišné zacházení na žalobkyně v podobné situaci z hlediska ochrany; a iii) porušila právo žalobkyň na obhajobu tím, že jim odmítla přístup k dokumentům.